

Samarbejdes Skyld. Den mente, at Ofret ikke var nødvendigt, men nu mener „Berlingske Tidende“, det er nødvendigt at bringe Ofret for Venstres Skyld, for det borgerlige Samarbejdes Skyld. Forholdet bliver mere og mere det, at i Ofringen til Venstres politiske Program bringer de Konservative den ene Fedekalv fra deres Program efter den anden, og Venstrepartiets politiske Ypperstepræster nyder Fedmen af Offerdyret, medens de konservative Vælgere faar Røgen af Hekatomberne.

Borgbjerg: Det ærede Medlem Hr. Holstein gjorde den Bemærkning til sit forhenværende Parti, det konservative Folkeparti, at det havde een Mening sagligt og en anden politisk, og det var det, der var Hemmeligheden ved deres Svaghed eller Fejghed eller Lurvethed, eller hvad man nu vilde sige. Det vilde være meget sørgeligt, hvis det var saadan. Til en vis Grad er det ganske vist saaledes. De gaar omkring i en Rædsel alle sammen for det Brev, som de formoder, at den højtærede Statsminister gaar omkring med i Lommen, og frygter, at saa snart der er en Smule Obsternasighed, hedder det: Opløsning og Valg. Og det kan jeg godt forstaa efter den Politik, det konservative Parti har ført de sidste 2½ Aar. Men jeg tror alligevel ikke, at det ærede Medlem Hr. Holstein har helt Ret. Den væsentligste Modsætning indenfor det konservative Folkeparti er maaske ikke en Gang Modsætningen mellem den saglige og den politiske Betragtning. Nej, Sammenhængen er en ganske anden; desværre er det maaske endnu ikke blevet ganske klart for det ærede Partis Vælgere, men jeg skal gerne bidrage til at gøre Forholdet klart for dem. Det sande Forhold vil jo snart træde frem; for deres Politik er af den Art, at — det kan ikke skjules — selv den enfoldigste Højrevælger maa se, hvordan Sandheden er. Og Sandheden er den, at naar man ser ud over det konservative Folkepartis Rækker, saa er $\frac{3}{4}$ eller maaske $\frac{4}{5}$ — det siger jeg til det ærede Medlem Hr. Holstein, som jo maa vide det fra tidligere — sagligt enige med den højtærede Landbrugsminister. Jeg har en Liste over dets Folketingsmænd, og dér finder jeg det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, det ærede Medlem Hr. Fibiger, det ærede Medlem Hr. Juel, det ærede Medlem Hr. Krohn, det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, det ærede Medlem Hr. Raffinsee, det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler, det ærede Medlem Hr. Ulrich og det ærede Medlem Hr. Vesterager o. s. v., o. s. v.

De er jo sagligt enige med den højtærede Landbrugsminister, de nærer den samme bornerte, hvidlævrede Uvillie mod Industrien, mod alt, hvad der følger med Industriens Udvikling her i Landet. De er krasse Agrarer, i højere Grad end f. Eks. den højtærede Indenrigsminister. De er den højtærede Landbrugsministers Meningsfæller i et og alt, varetager ganske de samme Interesser. Industrien derimod har — ja hvad har den? 2—3 Mand i deres Gruppe, hvoraf den ene en Gang imellem faar Lov til at staa op og fægte med Arme og Ben i en akademisk Debat, og saa gaar det hele. Den højtærede Landbrugsminister fægter paa sin Maade og det ærede Medlem Hr. Drachmann paa sin Maade. I Dag er det ærede Medlem ganske tavs, men en Gang imellem tager han Del i en lille Debat — det kan være med 14 Dages eller 3 Ugers Mellemlum —, saa har han markeret sit Standpunkt, og saa er der maaske endnu nogle, der kan haabe og tro paa, at der findes en Industrirepræsentation i Partiet. Der er Nul og nix, der er Agrarinteresser. Af det konservative Parti er $\frac{3}{4}$ eller $\frac{4}{5}$ et agrarisk Parti. Derfor gaar det, som det gaar, og derfor har Industrien ikke længere Venner i Rigsdagen, undtagen i Socialdemokratiet (Munterhed). Ja, det er Sandheden, og det skal snart gaa op for Byernes Vælgere. Sandheden er i Færd med at komme frem, og denne Dags Forhandling og denne elendige Tavshed fra det konservative Partis Side skal nok oplyse Vælgerne om den. (Bifald fra Tilhørerpladserne).

Formanden: Hvis Tilhørerne ønsker fortsat at overvære Forhandlingerne, maa de forholde sig rolige.

Fraenkel: Jeg kunde nok tænke mig, at der maatte være Meningsfæller paa Galleriet, siden det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kom saa højt op. Lad mig i Anledning af hans Udtalelser bemærke, at en saglig Interesse og en politisk Interesse maa der jo være ved enhver Sag, der kommer frem her, og det er da Gud og Hvermand bekendt, at er der nogen Mennesker, der ofrer Sagligheden for det politiske, saa er det Socialdemokraterne, og mest af dem igen det ærede Medlem, som lige talte. Men alt det, som det ærede Medlem saa gerne vilde have frem under denne Debat, vort hele Syn paa Erhvervsudviklingen, vor Stilling til henholdsvis Landbruget og Industrien, alt det vil ganske sikkert det ærede Medlem faa frem under den fortsatte Finans-